Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

20. september 2018 *

Eelotsusetaotlus – Riigiabi – ELTL artikli 108 lõige 3 – Määrus (EÜ) nr 794/2004 – Teatatud abikavad – Artikkel 4 – Olemasoleva abi muudatus – Abikavade rahastamiseks määratud maksutulu märkimisväärne suurenemine Euroopa Komisjonile teatatud prognoosiga võrreldes – Künnis 20% algsest eelarvest

Kohtuasjas C-510/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 21. septembri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. septembril 2016 menetluses

Carrefour Hypermarchés SAS,

Fnac Paris,

Fnac Direct,

Relais Fnac,

Codirep,

Fnac Périphérie

versus

Ministre des Finances et des Comptes publics,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz (ettekandja), kohtunikud C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 21. septembri 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep ja Fnac Périphérie, esindajad: *avocat* C. Rameix-Seguin ja *avocat* É. Meier,

– Prantsusmaa valitsus, esindajad: D. Colas ja J. Bousin,

– Kreeka valitsus, esindajad: S. Charitaki ja S. Papaioannou,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino,

– Euroopa Komisjon, esindajad: B. Stromsky ja K. Blanck-Putz,

olles 30. novembri 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada ELTL artikli 108 lõiget 3 ja komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks (ELT 2004, L 140, lk 1; ELT eriväljaanne 08/04, lk 3), artiklit 4.

2 Taotlus esitati kohtuvaidluse raames, mille pooled on ühelt poolt Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep ja Fnac Périphérie ning teiselt poolt ministre des Finances et des Comptes publics (Prantsuse rahandus- ja eelarveminister); vaidluse ese on nende äriühingute poolt videosalvestiste müügilt ja laenutuselt tasutud maksu tagastamine.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 659/1999

3 Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikkel 1 näeb ette:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *abi* – meede, mis vastab kõikidele [ELTL artikli 107] lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele;

b) *olemasolev abi:*
   i) igasugune abi, mis oli olemas enne [EL toimimise lepingu] jõustumist vastavates liikmesriikides, see tähendab abiprogrammid ja individuaalne abi, mis kehtisid enne ja mida rakendatakse ka pärast [EL toimimise lepingu] jõustumist […];
   ii) heakskiidetud abi, see tähendab komisjoni või nõukogu poolt heakskiidetud abikavad või individuaalne abi;

   […]

c) *uus abi* – kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused;

[…]“

Määrus nr 794/2004

4 Määruse nr 794/2004 põhjenduse 4 kohaselt:

„Õiguskindluse huvides on vajalik selgitada, et väikestest suurenemistest kuni 20 % toetusprogrammi algsest eelarvest, eelkõige inflatsioonimõjude arvessevõtmiseks, ei oleks vaja komisjoni teavitada, kuna need tõenäoliselt ei mõjuta komisjoni algset hinnangut programmile vastavuse kohta, tingimusel et toetusprogrammi muud tingimused jäävad muutmata.“

5 Määruse nr 794/2004 artiklis 4 „Teatavate olemasolevate toetuste muudatusi käsitlev lihtsustatud teatamismenetlus“ on sätestatud:

„1. Määruse […] nr 659/1999 artikli 1 lõike c kohaldamisel tähendab olemasoleva toetuse muudatus mis tahes muutust, välja arvatud puhtalt formaalsed või halduslikud muudatused, mis ei mõjuta toetusmeetme ühisturule vastavuse hindamist. Olemasoleva toetusprogrammi algse eelarve suurenemist 20% võrra ei peeta siiski olemasoleva toetuse muutmiseks.

2. Olemasoleva toetuse järgmistest muudatustest teatatakse II lisas sätestatud lihtsustatud teatevormil:

a) heakskiidetud toetusprogrammi eelarve suurenemised üle 20%;

[…]“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

6 Komisjon tunnistas oma 22. märtsi 2006. aasta otsusega K (2006) 832 lõplik (riigiabi NN 84/2004 ja N 95/2004 – Prantsusmaa, filmi- ja audiovisuaaltööstuse abikavad) (edaspidi „2006. aasta otsus“) siseturuga kokkusobivaks mitu Prantsuse Vabariigi kehtestatud filmi- ja audiovisuaaltööstuse abikava. Neid abikavu rahastab riiklik filmi- ja multifilmi keskus (Centre national du cinéma et de l’image animée, edaspidi „CNC“), kusjuures selle organismi eelarve koosneb peamiselt kolme maksu tulust; need maksud on: kinopiletite maks, televisiooniteenuste maks ja üldsuse isiklikuks kasutamiseks ette nähtud videosalvestiste müügi ja laenutuse maks (edaspidi koos „kolm maksu“).

7 Komisjon kiitis oma 10. juuli 2007. aasta otsusega K (2007) 3230 lõplik (riigiabi N 192/2007 – Prantsusmaa, abikava NN 84/2004 muutmine – Prantsuse filmi- ja audiovisuaaltööstuse sektoritele antav toetus – Filmi- ja audiovisuaaltööstuse toetusarve rahastamises televisioonisektori osalemise süsteemi moderniseerimine) (edaspidi „2007. aasta otsus“) heaks nende abikavade rahastamisviisi muudatuse, mis johtus televisiooniteenuste maksu reformist.

8 Põhikohtuasja kassaatorid palusid tagastada üldsuse isiklikuks kasutamiseks ette nähtud videosalvestiste müügi ja laenutuse maksu, mille Carrefour Hypermarchés tasus aastatel 2008–2009 ja ülejäänud äriühingud aastatel 2009–2011. Nad väidavad, et see maks nõuti sisse ELTL artikli 108 lõiget 3 rikkudes, kuivõrd Prantsuse Vabariik ei teatanud komisjonile kolme maksu kogutulu suurenemisest aastatel 2007–2011 (edaspidi „kõnealune ajavahemik“). Põhikohtuasja kassaatorid, kes tuginevad Prantsuse riigikontrolli (Cour des comptes) 2012. aasta augustis koostatud aruandele CNC haldamise ja rahastamise kohta (edaspidi „riigikontrolli aruanne“), väidavad, et see suurenemine tõi kaasa abikavade rahastamisviisi olulise muudatuse, mis ületab määruse nr 794/2004 artiklis 4 seatud 20% künnist.

9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitab selles kontekstis, et kui 2007. aasta otsuse prognoosi kohaselt võis televisiooniteenuste maksu reform, mis on CNC vahendite suurenemise peamine põhjus kõnealusel ajavahemikul, kõige soodsamal juhul tuua kaasa selle maksu tulu suurenemise 16,5 miljoni euro võrra aastas, siis tegelikult suurenes maksutulu riigikontrolli aruande kohaselt kõnealusel ajavahemikul keskmiselt 67 miljonit eurot aastas. Seega võttis komisjon 2007. aasta otsuse aluseks prognoosi, mis osutus hiljem ebatäpseks.

10 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Juhul, kui on tegemist sihtotstarbeliste vahendite abil rahastatava abikavaga ja liikmesriik on nõuetekohaselt teatanud seda abikava oluliselt mõjutavatest õiguslikest muudatustest – ja eelkõige muudatustest, mis puudutavad selle abikava rahastamisviisi – enne nende rakendamist, siis kas abikava rahastamiseks määratud maksutulu oluline suurenemine Euroopa Komisjonile esitatud prognoosiga võrreldes on ELTL artikli 108 lõike 3 tähenduses oluline muudatus, millest tulenevalt võib olla vajalik uus teatamine?

2. Kuidas tuleb samas olukorras kohaldada määruse nr 794/2004 artiklit 4, mille kohaselt olemasoleva abikava algse eelarve suurenemine üle 20% on selle abikava muudatus, ja eelkõige:
   a) kuidas see toimib koos ELTL artikli 108 lõikes 3 kehtestatud kohustusega abikavast eelnevalt teatada;
   b) kui tulenevalt asjaolust, et ületatakse määruse nr 794/2004 artiklis 4 ette nähtud 20% künnist olemasoleva abikava algsest eelarvest, on vajalik uus teatamine, siis kas seda künnist tuleb hinnata lähtuvalt abikavale määratud eelarvevahendite summast või abisaajatele tegelikult eraldatud summadest, arvates välja reservi paigutatud summad või riigi kasuks kinni peetud summad;
   c) eeldades, et sellest 20% künnisest kinnipidamist tuleb hinnata abikavale eraldatud summadest lähtudes, siis kas niisuguse hinnangu andmiseks tuleb võrrelda heakskiitmise otsuses esitatud abi üldist ülempiiri üldise eelarvega, mille vahendid saanud asutus määras hiljem kogu abile, või tuleb võrrelda selles otsuses tuvastatud iga abiliigi kohta teatatud ülempiire selle asutuse vastava eelarvereaga?"

Eelotsuse küsimuste analüüs

Vastuvõetavus

11 Itaalia valitsus väidab, et eelotsuse küsimused on hüpoteetilised ja seega vastuvõetamatud.

12 Ent eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib nende küsimuste abil sisuliselt teada saada, kas kolm maksu nõuti kõnealusel ajavahemikul sisse ELTL artikli 108 lõiget 3 rikkudes. Need küsimused tõusetuvad kohtuvaidluse raames, mis käsitleb neist kolmest maksust ühe, see tähendab üldsuse isiklikuks kasutamiseks ette nähtud videosalvestiste müügi ja laenutuse maksu tagastamise taotlusi. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tugineb lisaks eeldusele, et see maks on tõepoolest abi lahutamatu osa ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Neil tingimustel on kõnealustel küsimustel otsene seos põhikohtuasja esemega ja need ei ole seega puhthüpoteetilised. Järelikult on eelotsuse küsimused vastuvõetavad.

Sisulised küsimused

13 Oma küsimustega, mida on sobiv analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada saada, kas maksutulu, mille eesmärk on rahastada mitut heakskiidetud abikava, selline oluline suurenemine komisjonile teatatud prognoosiga võrreldes, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab

endast olemasoleva abi muudatust määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c ja määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimese lause tähenduses koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3. Ta soovib sellega seoses Euroopa Kohtult eeskätt teada saada, kuidas tuleb hinnata viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnisest kinnipidamist, ning samuti, kas seda künnist tuleb analüüsida põhikohtuasjas kõne all olevatele abikavadele määratud eelarvevahendite või tegelikult antud abi seisukohast.

14 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on korduvalt sedastanud, et maksud ei kuulu aluslepingu riigiabi käsitlevate sätete kohaldamisalasse, välja arvatud juhul, kui nende näol on tegemist abi rahastamise vahendiga nii, et need on abi lahutamatu osa. Kui abi maksu abil rahastamise viis on abi lahutamatu osa, laienevad ELTL artikli 108 lõike 3 viimases lauses kehtestatud rakendamiskeelu liikmesriigi asutuste poolt rikkumise tagajärjed ka abi sellele aspektile, nii et põhimõtteliselt peavad liikmesriigi ametiasutused maksma liidu õigust rikkudes sisse nõutud maksud tagasi (vt selle kohta 13. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, punktid 16, 24 ja 25; 27. oktoobri 2005. aasta kohtuotsus Distribution Casino France jt, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, punkt 35; 7. septembri 2006. aasta kohtuotsus Laboratoires Boiron, C-526/04, EU:C:2006:528, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. novembri 2016. aasta kohtuotsus DTS Distribuidora de Televisión Digital *vs.* komisjon, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

15 Niivõrd, kuivõrd eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab Euroopa Kohtule esitatud küsimustes „sihtotstarbeliste vahendite abil rahastatava abikava“ juhtumile, tuleb eelotsuse küsimusi mõista nii, et need põhinevad eeldusel, et kõnealusel ajavahemikul olid kolm maksu asjaomaste abikavade lahutamatu osa.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus teeb oma teises küsimuses küll vahet CNC eelarvevahenditel, mis on määratud põhikohtuasjas kõne all olevatele abikavadele, ja nendest kavadest abi saajatele tegelikult määratud summadel, viidates reservi paigutatud summadele ja riigi üldeelarvesse kantud summadele. Ehkki need asjaolud võivad osutuda oluliseks selle analüüsimisel, kas kolm maksu on kõnealusel ajavahemikul kõnealuste abikavade lahutamatu osa, viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus neile vaid selleks, et küsida Euroopa Kohtult, kas need omavad tähtsust määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnisest kinnipidamise hindamisel.

17 Sellega seoses tuleb märkida, et ELTL artiklis 267 sätestatud Euroopa Kohtu ja liikmesriigi kohtute vahelise koostöö raames on üksnes asja menetleval ja selles tehtava lahendi eest vastutaval liikmesriigi kohtul õigus kohtuasja eripära arvesse võttes hinnata nii eelotsusetaotluse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust (23. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus F. Hoffmann-La Roche jt, C-179/16, EU:C:2018:25, punkt 44, ning 29. mai 2018. aasta kohtuotsus Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen jt, C-426/16, EU:C:2018:335, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika). Euroopa Kohus võib sellegipoolest anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule kõik liidu õiguse tõlgendamise juhtnöörid, mida viimane võib vajada otsustamaks, kas peab paika eeldus, millele tuginevad tema eelotsuse küsimused (vt selle kohta 26. mai 2016. aasta kohtuotsus Bookit, C-607/14, EU:C:2016:355, punktid 22–28).

18 Prantsuse valitsus väitis Euroopa Kohtus, et kõnealusel ajavahemikul ei olnud kolm maksu põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade lahutamatu osa; seda eeskätt põhjusel, et nende maksude tulu ja antava abi summa vahel ei olnud rahalist korrelatsiooni, ning seetõttu, et erinevalt maksutulust ei olnud abisumma suurenenud. Mööndes, et riigisisene õigus sisaldab sätet, mille kohaselt kõnealune maksutulu läheb kõnealuste abikavade rahastamise ülesandega CNC eelarvesse, väitis see valitsus eeskätt, et kolme maksu tulu ja tegelikult antud abi vahest tulenev ülejääk kanti reservfondi, et CNC kasutas seda muudel eesmärkidel, kui kõnealuste abikavade rahastamine, ja et sellest kanti Prantsuse parlamendi hääletuse tulemusel raha riigi üldeelarvesse. Põhikohtuasja kassaatorid ja komisjon vaidlesid nendele argumentidele vastu.

19 Tuleb juhtida tähelepanu asjaolule, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab selleks, et maksu saaks pidada abi lahutamatuks osaks, asjasse puutuvate riigisiseste õigusnormide alusel maksu ja abi vahel olema selline kohustuslik sihtotstarbeline seos, et maksutulu on tingimata määratud abi rahastamiseks ja mõjutab otseselt abi suurust ning järelikult ka selle abi siseturuga kokkusobivuse hindamist (22. detsembri 2008. aasta kohtuotsus Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. novembri 2016. aasta kohtuotsus DTS Distribuidora de Televisión Digital *vs*. komisjon, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkt 68).

20 Euroopa Kohus on lisaks juba sedastanud, et juhul, kui maksu abil rahastatava abi andmise ülesandega organil on kaalutlusõigus küsimuses, kas määrata selle maksu tulu muudele meetmetele kui need, millel on kõik abi tunnused ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, võib see asjaolu välistada maksu ja abi vahelise kohustusliku sihtotstarbelise seose. Nimelt ei saa maksutulu sellise kaalutlusõiguse esinemise korral mõjutada otseselt asjaomase abi saajatele antud eelise suurust. Seevastu võib selline kohustuslik sihtotstarbeline seos esineda juhul, kui maksutulu on täies ulatuses määratud ainult abi andmiseks; seda isegi siis, kui antakse eri liiki abi (vt selle kohta 13. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Pape, C-175/02, EU:C:2005:11, punkt 16; 27. oktoobri 2005. aasta kohtuotsus Distribution Casino France jt, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, punkt 55, ning 22. detsembri 2008. aasta kohtuotsus Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punktid 102 ja 104).

21 Euroopa Kohtu praktikast nähtub lisaks, et selline kohustuslik sihtotstarbeline seos võib puududa siis, kui antud abi summa määratakse kindlaks üksnes objektiivsete kriteeriumide alusel, millel puudub seos abi rahastamiseks määratud maksutuluga, ning õigusnormides on sellele kehtestatud absoluutne ülemmäär (vt selle kohta 27. oktoobri 2005. aasta kohtuotsus Distribution Casino France jt, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, punkt 52).

22 Nii asus Euroopa Kohus eeskätt seisukohale, et kohustuslik sihtotstarbeline seos maksu ja abi vahel puudub olukorras, kus antud abi summa määratakse kindlaks kriteeriumide alusel, millel puudub seos abi rahastamiseks määratud maksutuluga; riigisisesed õigusnormid näevad ette kohustuse kanda võimalik antava abi summat ületav maksutulu vastavalt olukorrale kas reservfondi või riigikassasse, ja kõnealuse tulu osas on lisaks ette nähtud absoluutne ülempiir, nii et ka kõik seda ületavad summad kantakse riigi üldeelarvesse (vt selle kohta 10. novembri 2016. aasta kohtuotsus DTS Distribuidora de Televisión Digital *vs*. komisjon, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punktid 70–72).

23 Käesoleval juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne kontrollida, kas peab paika tema eeldus, et kolm maksu olid kõnealusel ajavahemikul põhikohtuasjas käsitletavate abikavade lahutamatu osa, võttes arvesse käesoleva kohtuotsuse punktides 16–22 nimetatud asjaolusid. Sellega seoses peab eelotsusetaotluse esitanud kohus analüüsima eeskätt seda, kas asjaolu, et osa CNC eelarvevahenditest paigutati reservi, tõi kaasa selle, et asjaomane summa määrati muule meetmele kui need, millel on kõik ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abi tunnused, ja hindama, milline võib olla kõnealusel ajavahemikul osa sellistest eelarvevahenditest riigi üldeelarvesse kandmise mõju nende maksude ja abikavade vahelise kohustusliku sihtotstarbelise seose olemasolule.

24 Järgmiseks tuleb analüüsida eelotsuse küsimusi lähtudes eeldusest, et kolm maksu olid kõnealusel ajavahemikul põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade lahutamatu osa (vt analoogia alusel 25. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, punktid 26–28, ning 17. aprilli 2018. aasta kohtuotsus B ja Vomero, C-316/16 ja C-424/16, EU:C:2018:256, punkt 42).

25 Sellega seoses tuleb täheldada, et riigiabi kontrollisüsteemis, mis on kehtestatud ELTL artiklitega 107 ja 108, erineb menetlus vastavalt sellele, kas tegemist on olemasoleva või uue abiga. Kui olemasoleva abi andmine on vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 1 õiguspärane seni, kuni komisjon ei ole seda tunnistanud siseturuga kokkusobimatuks, on ELTL artikli 108 lõikes 3 aga ette nähtud, et uue abi määramise või olemasoleva abi muutmise plaanidest tuleb komisjonile piisavalt aegsasti teatada ja neid ei tohi rakendada enne, kui nimetatud menetluse järgi on tehtud lõplik otsus (18. juuli 2013. aasta

kohtuotsus P, C-6/12, EU:C:2013:525, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 27. juuni 2017. aasta kohtuotsus Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, punkt 86).

26 Määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c kohaselt on „uus abi" „kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused". Määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimeses lauses on sellega seoses ette nähtud, et „määruse […] nr 659/1999 artikli 1 lõike c kohaldamisel tähendab olemasoleva toetuse muudatus mis tahes muutust, välja arvatud puhtalt formaalsed või halduslikud muudatused, mis ei mõjuta toetusmeetme [sise]turule vastavuse hindamist". Selle määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses on sätestatud, et „[o]lemasoleva toetusprogrammi algse eelarve suurenemist 20% võrra ei peeta siiski olemasoleva toetuse muutmiseks".

27 Eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse andmiseks tuleb seega välja selgitada, mida tuleb mõista selles sättes kasutatud väljendi „olemasoleva toetusprogrammi algne eelarve" all, ning kontrollida, kas käesoleval juhul tuleb kolme maksu kogutulu suurenemist käsitada abikavade algse eelarve suurenemisena, millest on vaja komisjonile teatada.

28 Sellega seoses tuleb selleks, et määrata kindlaks, milline sisu on mõistel „olemasoleva toetusprogrammi eelarve" määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 tähenduses olukorras, kus asjaomastes õigusnormides ei ole seda määratletud, lähtuda selle mõiste tavalisest tähendusest tavakeeles, võttes arvesse konteksti, milles seda kasutatakse, ja eesmärki, mida taotletakse õigusaktiga, mille osaks see on (vt analoogia alusel 12. juuni 2018. aasta kohtuotsus Louboutin ja Christian Louboutin, C-163/16, EU:C:2018:423, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Mõiste „eelarve" tähistab selle tavalises tähenduses summasid, mis on üksuse käsutuses kulutuste tegemiseks.

30 Seoses kontekstiga, milles seda mõistet kasutatakse, ja eesmärgiga, mida taotleb määruse nr 794/2004 artikli 4 lõige 1, tuleb märkida, et selle sättega rakendatakse ennetava kontrolli süsteemi, mille näeb ette ELTL artikli 108 lõige 3 olemasoleva abi muutmise plaanide puhul ning mille raames komisjon peab kontrollima plaanitud abi kokkusobivust siseturuga (vt selle kohta 12. veebruari 2008. aasta otsus CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, punktid 37 ja 38). Sellise ennetava kontrolli eesmärk on, et rakendatakse vaid siseturuga kokkusobivat abi (vt selle kohta 21. novembri 2013. aasta kohtuotsus Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punktid 25 ja 26, ning 19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 36).

31 Euroopa Kohus on sellega seoses juba sedastanud, et selleks, et komisjon saaks hinnata, kas liikmesriigi plaanitud abikava saab käsitada siseturuga kokkusobivana, peab tal olema võimalik hinnata selle kava tagajärgi konkurentsile lähtuvalt eeskätt liikmesriigi poolt sellele abikavale määratud eelarvest, ning et seetõttu on riigiabi eelkontrolli süsteemile olemuslik kohustus tuua teadetes ära plaanitava abi hinnanguline kogusumma (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtumäärus Itaalia *vs.* komisjon, C-200/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:165, punktid 47–49).

32 Lisaks tuleb juhtida tähelepanu sellele, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib komisjon abikava puhul piirduda selle üldiste tunnuste käsitlemisega, ilma et ta oleks kohustatud analüüsima iga abi andmise juhtumit eraldi (9. juuni 2011. aasta kohtuotsus Comitato „Venezia vuole vivere" jt *vs.* komisjon, C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, EU:C:2011:368, punkt 130, ning 15. novembri 2011. aasta kohtuotsus komisjon ja Hispaania *vs.* Government of Gibraltar ja Ühendkuningriik, C-106/09 P ja C-107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 122).

33 Nii võib isegi juhul, kui abikava on rakendatud ELTL artikli 108 lõiget 3 rikkudes, komisjoni kontroll piirduda selle kava üldiste tunnustega ning ei pea käsitlema abi, mida tegelikult anti (vt selle kohta 29. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Kreeka *vs.* komisjon, C-278/00, EU:C:2004:239, punktid 21 ja 24).

34 Neil tingimustel ei saa mõistet „olemasoleva toetusprogrammi eelarve“ määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 tähenduses mõista nii, et see piirdub vaid tegelikult antud abi summaga, kuivõrd selle summa saab teada alles pärast asjaomase abikava rakendamist. Võttes arvesse ELTL artikli 108 lõikes 3 ette nähtud kontrolli ennetavat laadi, peab seda mõistet tõlgendama vastupidi nii, et sellega peetakse silmas eelarveümbrikku (vt selle kohta 20. mai 2010. aasta kohtuotsus Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, punktid 40 ja 41), see tähendab summat, mis on asjaomase abi – komisjonile asjaomase liikmesriigi poolt teatatud ja komisjoni poolt heakskiidetud kujul – andmise ülesandega organi käsutuses selle abi andmiseks.

35 Kui tegemist on sihtotstarbeliste maksude abil rahastatava abikavaga, antakse nende maksude tulu asjaomase abikava rakendamise ülesandega organi käsutusse ja see moodustab niisiis kõnealuse abikava „eelarve“ määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 tähenduses.

36 Kuivõrd põhikohtuasjas kõne all olevad abikavad, mis kiideti heaks 2006. ja 2007. aasta otsusega, on hõlmatud mõistega „olemasolev abi“ määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti b alapunkti ii tähenduses, siis tuleb kontrollida, kas komisjon kiitis nende otsustega heaks kolme maksu kogutulu suurenemise kõnealusel ajavahemikul.

37 Sellega seoses tuleb osutada asjaolule, et kuivõrd komisjoni otsustega, millega kiidetakse heaks abikava, tehakse erand ELTL artikli 107 lõikes 1 sätestatud üldpõhimõttest, et riigiabi on siseturuga kokkusobimatu, tuleb neid otsuseid tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 29. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Saksamaa *vs*. komisjon, C-277/00, EU:C:2004:238, punktid 20 ja 24, ning 14. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Nuova Agricast ja Cofra *vs*. komisjon, C-67/09 P, EU:C:2010:607, punkt 74).

38 Lisaks sellele tuleb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt komisjoni selliste otsuste tõlgendamisel lähtuda mitte ainult nende otsuste tekstist endast, vaid võtta arvesse ka asjaomase liikmesriigi teadet (vt selle kohta 20. mai 2010. aasta kohtuotsus Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, punkt 31, ja 16. detsembri 2010. aasta kohtuotsus Kahla Thüringen Porzellan *vs*. komisjon, C-537/08 P, EU:C:2010:769, punkt 44, ning 22. märtsi 2012. aasta kohtumäärus Itaalia *vs*. komisjon, C-200/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:165, punkt 27). Euroopa Kohus on nii juba sedastanud, et abikava heakskiitmise otsuse ulatus piirdub põhimõtteliselt eelarvega, mida liikmesriik on nimetanud oma teates, isegi kui seda eelarvet ei ole otsuse teksti üle võetud (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtumäärus Itaalia *vs*. komisjon, C-200/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:165, punktid 26 ja 27).

39 Käesoleval juhul on 2006. ja 2007. aasta otsuse teksti sõnaselgelt üle võetud kolme maksu tulu käsitlevad sätted, millest Prantsuse ametiasutused teatasid komisjonile kui asjaomaste abikavade eelarvest. Seoses täpsemalt 2007. aasta otsusega tuleb märkida, et selles on sõnaselgelt ära nimetatud nende ametiasutuste hinnangud televisiooniteenuste maksu reformi tagajärgede kohta; just see reform on kõnealusel ajavahemikul kolme maksu kogutulu suurenemise peamine põhjus. Selle otsuse punktis 9 on nimelt märgitud, et nende hinnangute kohaselt võib see reform „kaasa tuua isegi toetusarvele [ajavahemikul 2009–2011] laekuvate summade suurenemise 2–3% võrra (11–16,5 miljonit eurot) aastas“. Samamoodi viitas komisjon neile hinnangutele otsuse punktis 20 uuesti, kui ta hindas kõnealuse reformi tagajärgi põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade kokkusobivusele siseturuga.

40 Neil tingimustel nähtub 2006. ja 2007. aasta otsusest, et kolme maksu tulu kujutab endast tegurit, millele komisjon rajas oma kõnealustele abikavadele antud heakskiidu, ning et see institutsioon ei ole heaks kiitnud selle tulu suurenemist komisjonile teatatud prognoosi ületavas osas. Seetõttu tuleb käesoleva kohtuotsuse punktides 31, 37 ja 38 viidatud kohtupraktikat arvestades asuda seisukohale, et kõnealuste otsustega antud luba neid abikavasid rakendada piirdub kolme maksu tulu puudutavas osas selle suurenemisega komisjonile teatatud ulatuses.

41 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud teabe kohaselt oli kolme maksu kogutulu tegelik suurenemine kõnealuse ajavahemikul oluliselt suurem komisjonile esitatud prognoosist – mis oli 16,5 miljonit eurot aastas –, kuivõrd see tulu suurenes riigikontrolli aruande alusel, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus tugineb, sel ajavahemikul keskmiselt 67 miljoni euro võrra. Kuivõrd eelarve selline suurenemine komisjoni heakskiidetud eelarvega võrreldes võib mõjutada põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade siseturule vastavuse hindamist, siis on selle näol tegemist muutusega, mis ei ole puhtalt formaalne või halduslik muudatus määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimese lause tähenduses. Välja arvatud juhul, kui selline suurenemine jääb alla selle määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnist, kujutab see endast seega olemasoleva abi muudatust määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c tähenduses.

42 Niivõrd, kuivõrd eelotsusetaotluse esitanud kohtul on selles osas kahtlus, kas tähtsust omab asjaolu, et suurenemine ei ole tingitud põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade õiguslikust muutmisest, tuleb täheldada, et määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimene lause määratleb „olemasoleva toetuse muudatuse“ laialt, nii et see hõlmab „mis tahes muutust, välja arvatud puhtalt formaalsed või halduslikud muudatused, mis ei mõjuta toetusmeetme [sise]turule vastavuse hindamist“. Nagu nähtub sõnadest „mis tahes muutus“, ei saa see määratlus piirduda ainult abikavade õigusliku muutmisega.

43 Lisaks sellele tuleb kõnealust sätet tõlgendada lähtudes selle ennetava kontrolli süsteemi eesmärgist, mida kõnealuse sättega rakendatakse, ning mis seisneb – nagu sai märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 30 – selle tagamises, et rakendatakse vaid siseturuga kokkusobivat abi. Abikava eelarve suurenemine võib aga mõjutada selle siseturule vastavuse hindamist ja seda olenemata sellest, kas muudatus on tingitud asjaomase abikava õiguslikust muutmisest või mitte.

44 Ka õiguskindluse põhimõtte järgimise nõue ei takista pidada sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, abikava eelarve suurenemist komisjoni heakskiidetud eelarvega võrreldes olemasoleva abi muutmiseks ELTL artikli 108 lõike 3 tähenduses.

45 Nimelt nähtub määruse nr 794/2004 põhjendusest 4, et just nimelt õiguskindluse kaalutlustel nähti selle määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette konkreetne künnis, millest väiksema abikava eelarve suurenemise korral ei ole tegemist olemasoleva abi muudatusega. Määrates selle künnise võrdlemisi kõrgele – 20% –, näeb see säte ette ohutusmarginaali, mis võtab piisavalt arvesse ebalusi, mis seonduvad ELTL artikli 108 lõikes 3 ette nähtud ennetava kontrolli kohaldamisega põhikohtuasjas kõne all olevatega sarnaste abikavade suhtes, mille eelarve on ujuv.

46 Euroopa Kohus on pealegi juba sedastanud, et liikmesriik ei saa tugineda õiguskindluse põhimõttele selleks, et kalduda kõrvale teabest, mille ta esitas komisjonile abikavast teatamisel ning millest sõltub seda kava heaks kiitva komisjoni otsuse ulatus, vaid peab vastupidi sellist teavet arvestama ning jälgima, et kõnealust kava rakendatakse sellega kooskõlas (vt selle kohta 16. detsembri 2010. aasta kohtuotsus Kahla Thüringen Porzellan *vs.* komisjon, C-537/08 P, EU:C:2010:769, punkt 47).

47 Lisaks sellele tuleb märkida, et käesoleval juhul on komisjoni dokumendis „Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine – Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid“, mis avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2007, C 246, lk 1), nimetatud Prantsuse ametiasutuste prognoosi televisiooniteenuste maksu reformist tuleneva kolme maksu tulu suurenemise kohta heakskiidetud abi „eelarveks“. ELTL artikli 108 lõikega 3 kehtestatud ennetava kontrolli süsteemis ei saa aga asjaomane liikmesriik ega abikavast abi saajad mõistlikult tugineda õiguspärasele ootusele, et heakskiitmise otsuse kohaldamisala ulatuks kaugemale meetme kirjeldusest, nagu see on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas* (vt selle kohta 14. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Nuova Agricast ja Cofra *vs.* komisjon, C-67/09 P, EU:C:2010:607, punktid 72–74).

48 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on veel kahtlus selles, millised juhised annab põhikohtuasja lahendamiseks 9. augusti 1994. aasta kohtuotsus Namur-Les assurances du crédit (C-44/93, EU:C:1994:311), milles Euroopa Kohus sedastas sisuliselt, et enne EMÜ asutamislepingu jõustumist

kehtestatud õigusnormide alusel riigi poolt abi saava riigi osalusega ettevõtja tegevusala suurenemist ei saa käsitada olemasoleva abi muudatusena, kui see suurenemine ei mõjuta kõnealuste õigusnormidega kehtestatud abikava.

49 See kohtupraktika ei ole siiski põhikohtuasjale ülekantav. Nimelt ei ole kohtuasjas, milles tehti 9. augusti 1994. aasta kohtuotsus Namur-Les assurances du crédit (C-44/93, EU:C:1994:311), kõne all olnud abi saaja tegevusala suurenemine, mis ei mõjutanud asjaomaste õigusnormidega kehtestatud abikava, võrreldav põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade eelarve suurenemisega, kuivõrd ainult viimane mõjutab otse kõnealuseid abikavasid.

50 Sellest tuleneb, et selline mitut heakskiidetud abikava rahastava maksutulu suurenemine komisjonile teatatud prognoosiga võrreldes, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab endast olemasoleva abi muudatust määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c ja määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimese lause tähenduses koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3, kui selline suurenemine ei jää just alla viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnist.

51 Seoses selle künnise arvutamisega sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb märkida, et määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 teise lause sõnastusest endast nähtub, et olemasoleva abikava „algse eelarve“ suurenemist kuni 20% võrra ei käsitata olemasoleva abi muudatusena. Järelikult on selles sättes kehtestatud 20% künnis ette nähtud asjaomase abikava „algse eelarve“, see tähendab komisjoni poolt heakskiidetud kava eelarve puhul.

52 Lisaks nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 28–35, et juhul, kui tegemist on sihtotstarbeliste maksude abil rahastatava olemasoleva abikavaga nagu põhikohtuasjas, määrab selle kava algse eelarve kindlaks sihtotstarbelise maksutulu prognoos, mille komisjon heaks kiidab. Järelikult tuleb 20% künnise ületamist hinnata maksutulu, mitte tegelikult antud abi seisukohast.

53 Käesoleval juhul nähtub 2006. ja 2007. aasta otsusest, et komisjon kiitis kolme maksu aastatulu osas heaks umbes 557 miljoni euro suuruse maksimumsumma. Ent riigikontrolli aruandest, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus tugineb oma eelotsusetaotluses, nähtub, et kõnealusel ajavahemikul tõusis nende maksude aastatulu umbes 806 miljonile eurole 2011. aastal; see oli tingitud eeskätt televisiooniteenuste maksu tulu olulisest suurenemisest, mis tõusis 2007. aastal laekunud 362 miljonilt eurolt 2011. aastal 631 miljonile eurole. Nii ilmneb, et põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade eelarve suurenemine ületas sel ajavahemikul 2006. ja 2007. aasta otsuses heakskiidetud eelarvega võrreldes selgelt 20% künnise; tuleb täpsustada, et aasta, mille vältel seda künnist ületati, peab kindaks tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus.

54 Mis puudutab selles osas CNC eelarvevahenditest ühe osa reservi paigutamist, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab, siis näib Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust tulenevat, et selle tagajärjel ei määratud asjaomast summat muule meetmele, kui need, millel on kõik ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abi tunnused; eelotsusetaotluse esitanud kohus peab seda siiski kontrollima.

55 Kuivõrd puudub selline muule meetmele määramine, mis võimaldaks arvata kolme maksu tulu välja asjaomaste abikavade eelarvest, jätab reservi paigutamine maksutulu individuaalse abi andmiseks selle organi käsutusse, kelle ülesanne on neid abikavasid rakendada, sest reservi paigutamise ainus tagajärg on – nagu komisjon kohtuistungil rõhutas –, et abi andmine lükkub ajaliselt edasi. Kui maksutulu jääb edasi kõnealusesse eelarvesse, ei sea selline reservi paigutamine iseenesest kahtluse alla määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 teises lauses ettenähtud 20% künnise ületamise tõsiasja.

56 Seoses riigi üldeelarvesse kantud summadega, mille eelotsusetaotluse esitanud kohus samuti ära nimetas, tuleb juhtida tähelepanu sellele, et Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku andmetest nähtub, et kõnealusel ajavahemikul määras Prantsuse parlament 2010. aasta detsembris riigi üldeelarvesse 2011. aastal vaid 20 miljonit eurot. Riigikontrolli aruandes sisalduva teabe kohaselt, mis

on ära toodud käesoleva kohtuotsuse punktis 53, näib aga, et isegi kui võtta arvesse seda riigi üldeelarvesse kandmist, ületas põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade eelarve suurenemine kõnealusel ajavahemikul 2006. ja 2007. aasta otsuses heakskiidetud eelarvega võrreldes 20% künnise.

57 Järelikult – kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt tuvastatav seda kinnitab – ei sea ainuüksi asjaolu, et osa CNC eelarvevahenditest paigutati reservi, ilma et asjaomast summat oleks kasutatud muuks, kui abi andmiseks, nagu ka asjaolu, et kõnealusel ajavahemikul kanti raha riigi üldeelarvesse, kahtluse alla tõsiasja, et põhikohtuasjas kõne all olevate abikavade eelarve suurenemine ületas kõnealusel ajavahemikul 2006. ja 2007. aasta otsuses heakskiidetud eelarvega võrreldes määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnise.

58 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 23, ei mõjuta see järeldus siiski hinnangut, mille peab andma eelotsusetaotluse esitanud kohus CNC eelarvevahenditest osa reservi paigutamisele ja raha riigi üldeelarvesse kandmisele kõnealusel ajavahemikul, kui ta analüüsib, kas kolme maksu ja kõnealuste abikavade vahel esineb kohustuslik sihtotstarbeline seos.

59 Nimetatud hinnangust sõltuvana tuleb seega märkida, et ELTL artikli 108 lõikes 3 ette nähtud ennetava kontrolli süsteemi raames oleks sellisest kõnealuste abikavade eelarve suurenemisest, võrreldes komisjoni poolt heakskiidetud eelarvega, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tulnud teatada piisavalt aegsasti, see tähendab kohe, kui Prantsuse ametiasutused võisid mõistlikult ette näha kõnealuse 20% künnise ületamist.

60 Kõigi esitatud kaalutlustega arvestades tuleb eelotsuse küsimustele vastata, et selline mitut heakskiidetud abikava rahastava maksutulu suurenemine, võrreldes komisjonile teatatud prognoosiga, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab endast olemasoleva abi muudatust määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c ja määruse nr 794/2004 artikli 4 lõike 1 esimese lause tähenduses koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3, kui selline suurenemine ei jää just alla viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnist. Seda künnist tuleb sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, hinnata asjaomastele abikavadele määratud maksutulu, mitte tegelikult antud abi seisukohast.

Käesoleva kohtuotsuse ajalise mõju piiramine

61 Seoses Prantsuse valitsuse taotlusega piirata käesoleva kohtuotsuse ajalist mõju tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et tõlgendus, mille Euroopa Kohus annab liidu õigusnormile, kasutades pädevust, mille talle annab ELTL artikkel 267, selgitab ja täpsustab selle õigusnormi tähendust ja ulatust, nagu seda peab või oleks pidanud mõistma ja kohaldama alates selle jõustumise hetkest. Sellest järeldub, et kohus võib ja peab kohaldama õigusnormi selles tõlgenduses õigussuhetele, mis on tekkinud enne tõlgendamistaotluse kohta tehtud otsuse kuulutamist, kui peale selle on täidetud pädevale kohtule nimetatud normi kohaldamisega seonduva hagi esitamise tingimused (29. septembri 2015. aasta kohtuotsus Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

62 Euroopa Kohus võib liidu õiguskorrale omast õiguskindluse üldpõhimõtet kohaldades vaid äärmuslikel erandjuhtudel piirata kõikide huvitatud isikute võimalust tugineda mõnele tema tõlgendatud õigusnormile, et vaidlustada heauskselt loodud õigussuhteid. Et sellise piirava otsuse tegemine oleks võimalik, peavad olema täidetud kaks peamist tingimust, nimelt huvitatud isikute heausksus ja raskete tagajärgede oht (29. septembri 2015. aasta kohtuotsus Gmina Wrocław, C-276/14, EU:C:2015:635, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

63 Käesoleval juhul ei ole Prantsuse valitsus tõendanud, et see, et eelotsusetaotluse esitanud kohus tuvastab käesoleva kohtuotsuse tagajärjel ELTL artikli 108 lõike 3 rikkumise, tooks kaasa raskete tagajärgede ohu.

64 Ilma et oleks vaja kontrollida, kas on täidetud huvitatud isikute heausksuse kriteerium, ei ole järelikult vaja piirata käesoleva kohtuotsuse ajalist mõju.

Kohtukulud

65 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Selline mitut heakskiidetud abikava rahastava maksutulu suurenemine komisjonile teatatud prognoosiga võrreldes, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab endast olemasoleva abi muudatust nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks, artikli 1 punkti c ja komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust nr 659/1999, artikli 4 lõike 1 esimese lause tähenduses koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3, kui selline suurenemine ei jää just alla viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 teises lauses ette nähtud 20% künnist. Seda künnist tuleb sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, hinnata asjaomastele abikavadele määratud maksutulu, mitte tegelikult antud abi seisukohast.

Allkirjad